

Hamdullah AKTAŞ

bizden biri

29 Ekim 1957 yılında Eskişehir'e bağlı Seyitgazi ilçesi Doğançayır köyünde doğdum.

İlköğrenimimi Doğançayır ilkokulunda, Orta öğrenimimi Yunus Emre İlk öğretmen okulunda tamamlayarak 1976 yılında İlkokul Öğretmeni olarak mezun oldum. 1977 yılında girdiğim Eskişehir Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Makina Mühendisliği Bölümünden 1982 yılında (Anadolu Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi) Makina Mühendisi olarak mezun oldum. Evli ve bir çocuk babasıyım.

1982-1988 yılları arasında ticaretle uğraştım. 1988 yılında I. Hava İkmal Bakım Merkez Komutanlığına makine Mühendisi olarak girdim. I. Hava İkmal Bakım Merkez Komutanlığı Jet Revizyon Müdürlüğünde F-104 ve F-4 uçaklarına ait J79 motorları sistem mühendisi olarak çalışmaya başladım. 1992 yılından itibaren Mühendislik Grup Amirliği, Montaj Atölyeleri Grup Amirliği ve Onarım Destek Atölyeleri grup Amirliği görevlerinde bulundum. 2006 yılından beri de Jet Revizyon Müdürlüğü Mühendislik Grup amiri olarak görev yapmaktayım.

I. Hava İkmal Bakım Merkez Komutanlığında işe başladıktan sonra Jet motorlarını ve havacılığı daha yakından tanımaya başladım. Yıllar içerisinde havacılık mesleği bende bir tutku haline dönüştü. Çünkü gelişmiş ülkelerde yeni ve ileri teknoloji ürünleri öncelikle havacılık ve uzay sanayisi için dizayn edilmekte ve kullanılmaktadır. Bundan dolayı, sadece iş zamanlarında değil evimde dahi havacılıkla ilgili araştırmalar yaparak Türk ve Dünya havacılık Kronolojilerini derlemeye çalıştım.

Havacılık sektöründe çalışmak çok zevkli bir iş olmasına rağmen çok da risklidir. Çünkü uçak motorlarının bakım, onarım ve yenileme işlemlerini yaparken oluşabilecek bir aksaklıktan dolayı her zaman

mamak için çok dikkatli olmak doğru yapmak ve sıfır hata ile çalışmak zorundasınız. Yapmış olduğunuz bir hatayı, sizden sonraki birisinin telafi etmesi bazen mümkün olmayabilir. Yapacağınızı hata sonucunda da meydana gelebilecek bir uçak kaybı milyonlarca dolar para ve insan kaybı demektir. Bunun önemini kazakırım incelemesine katılan tüm havacılık çalışanları daha yakından bilir ve daima ona göre çalışırlar.

Havacılık sektöründe çalışmak bir ayrıcalıktır. İleri teknoloji ve kalite gerektiren ekip işidir. Bu bakış açısıyla, I. Hava İkmal Bakım Merkez Komutanlığı tesisleri Türk Havacılığının göz bebeğidir ve çok büyük bir okuldur. Türkiye'de hiçbir okulda veya işletmede alamayacağınız/göremeyeceğiniz bilgileri ve özel prosesleri burada görmemiz mümkündür.

Havacılık sektöründe çalışmak isteyen genç arkadaşımıza tavsiyem mesleki kariyerlerinin yanında mutlaka bir yabancı dili çok iyi öğrenmeleridir. Çünkü havacılıkla ilgili tüm dokümanlar yabancı dilde olduğundan dolayı yeterli düzeyde dil bilginiz olmadığı zaman bunları anlamamız mümkün olmamakta ve daima da bunun sıkıntısını çekmekteyiz.

Genç Mühendis adayları arkadaşlarıma tavsiyelerim; öncelikle olarak mutlaka Mustafa Kemal Atatürk'ün "NUTUK" isimli eserini okusunlar, iyi bir yabancı dil öğrensinler, yaptıkları işi sevsinler, sevmedikleri bir işte çalışmasınlar, mesleklerine saygı duysunlar ve mesleklerinin temsil edildiği kuruluşlara sahip çıksınlar. Mesleki bilgilerini geliştirmek amacı ile görev ve sorumluluklar almaya çalışsınlar. Tüm meslektaşlarıma çalışma hayatlarında, genç arkadaşlarıma okul hayatlarında başarılar temenni ederim.

Sanat

Rahmi EMEÇ

Birlikte üretmenin, paylaşmanın sevinci:

KÖY ENSTİTÜLERİ

Cumhuriyet'i var eden aydın kadrolar, ülke gerçeklerinden yola çıkarak eğitimin köylerden başlatılması kararını vermişlerdi. Nüfus köy ağırlıklıydı. Öyleyse aydınlanma köylerden başlamalıydı. Başlıca amacı kırsal alana yönelerek köylüyü bilinçlendirmek ve kalkındırmak olan Köy Enstitüleri, temel olarak, kırsal alanda da modern bir ortam yaratmayı hedeflemekteydi.

17 Nisan 1940'da Köy Enstitüleri kurulmaya başlandı.

Köy Enstitüleri'ndeki eğitimin içeriğini belirleyen temel özellikler; birlikte hareket, katılım, yetki, sorumluluk, paylaşım" şeklinde özetlenebilir.

Bu gün ülkemizdeki eğitim sistemine üniversitelerde bile girememiş olan yönetici, eğitmen, öğrencinin ortak görüşüyle alınan kararlar, Köy Enstitüleri'ndeki 'ortak karar verme, üretme ve paylaşma' ülküsünün düzeyini göstermektedir.

Bu proje, büyük bölümü köylerde yaşayan nüfusu daha kısa yoldan okur- yazar yaparken, diğer yandan yaşadığı ortamın en nitelikli üreticisi durumuna da getiriyordu. Öğrenci, kendi okulunu kendisi yapıyor, tarlada çalışıyor, koyun güdüyor, ama bunun yanında dünya klasiklerini okuyor; bağlama, keman ve diğer çalgı aletleri kullanmayı öğrenerek, yaşamın farklı alanlarına, çağdaş ve uygar bir insan olarak bakabilme birikimine ulaşıyordu.

Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel, Köy Enstitüleri'nin temel amaçlarına ilişkin şunları söylemektedir:

"Biz, istiklal mücadelesinden itibaren sosyal hayatımızda yaptığımız büyük devrimleri köylere götüreceğiz adam yetiştirmek isteriz. Çünkü ümmet devrinin böyle bir adamı vardır. Bu, imamdır. İmam, insan doğduğu vakit kulağına ezan okuyarak, vefat ettiği vakit mezarının başında telkin vererek, doğumundan ölümüne kadar bu cemiyetin manen hâkimidir. Bu manevi hâkimiyet, maddi tarafa da intikal eder. Çünkü köylü hasta olduğu vakit de sual mercii imam olur. Biz imamın yerine, köye devrimci düşüncenin adamını göndermek istedik."

Köy Enstitüsü gerçeğinin bize kazandırdıklarını şöyle özetleyebiliriz:

- Bilimsel gelişmenin ışığında bilimi ve felsefeyi kucaklayan, lâiklikten yana bir eğitim.
- Dönemin toprak ağalığı, bu eğitim sistemiyle sarsılmış, eşitsiz toprak mülkiyeti ezberini bozmaya başlamıştır.
- Ezberci eğitim yerine, düşünen ve sorgulayan, öğrencinin de karar süreçlerine katıldığı bir eğitim sistemi gelmiştir. Bu, egemen olanın, aynı zamanda karar verici olma konumunu yerinden sarsmıştır.
- Ataerkil toplum yerine 'çekirdek aile' ye dönüşümün işaretleri verilmiştir.
- Kültür- sanat alanında çok önemli gelişmeler olmuş, bu eğitim sistemi içinden birçok sanatçı kişilik çıkmış, topluma önderlik etmiştir.

- Feodal toplumun üretim ve yaşam biçimi ortadan kalkmaya başlamıştır.

Yukarıda saydığımız 'gelişmeleri' varlığını tehdit eden unsurlar olarak görenler, Köy Enstitüleri'nin de kapanışını sağlamışlardır.

Köy Enstitüleri'nin Kapatılmasının Bugüne Yansıması Nedir?

O dönemde ülke - mizin karşı karşıya olduğu zorlu koşul- lar ve dış dinamik- lerin ülkemiz üye- rinde kurdukları psikolojik etkinin sonucu olarak Köy Enstitüleri, soğuk savaşa kurban edilip kısa sürede kapatılarak tarihin raflarına kaldırıldı.

Ülkenin yönetiminde söz sahibi olması gereken entelektüel kesim devletten yavaş yavaş dışlandı. Bu dönemden sonra da ülkemiz eğitimi kalite yönünden gerilemiş, ülkemiz sürekli borçlu bir duruma gelmiş, kırsaldan kentlere plansız göçler başlamış, devasa kentler etrafında kontrol edilemez büyüklükte varoşlar ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak bugün yönetilemez ve kontrol edilemez bir duruma gelmiştir. Ülkenin yetişkin insan kaynaklarını yetiştiren üniversitelerinin özerkliği çok bulunarak kısılmış, neredeyse ileri lise düzeyinde eğitim veren kurumlar durumuna sürüklenerek, bugün hepimizin bildiği tablo ile karşı karşıya gelmiştir. Sorumlu yok. Hesap verecek de yok. (*)

Bunu takip eden süreçte ülkenin aydınlık geleceğinin eğitim projesi önce yatılı öğretmen okullarına, sonra yatılı okula, sonra da normal lise eğitimine zamana yayılarak bertaraf edildi. Ülkenin dinamik gençlik sağ sol ayrımı yapmadan anarşinin içine sürüklendi ve üç kez yapılan darbelerle gençlik pasif hale getirildi.

KAYNAKÇA:

(*) Ülkemizin Kaçırıldığı En Büyük Eğitim Projesi: Köy Enstitüleri, İbrahim Ortaş- Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi.